

РЕШЕНИЕ

№ 3619

гр. София, 31.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Мария Бойкинова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **1747** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мария Бойкинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Комисията за финансов надзор чрез процесуален представител юрк. К.С. срещу решение от 30.11.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 10825/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112-ти състав. С това съдебно решение е изменено Наказателно постановление (НП) № Р-10-484/11.06.2021 г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, упражняващ правомощията на председател на КФН, с което на основание чл. 221, ал.8, т.2 предложение второ от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК) във връзка с параграф 1, т.24 от ДР на ЗППЦК е наложена имуществена санкция на [фирма] в размер на 6000 (шест хиляди) лева за извършено нарушение на чл. 100е, ал.2, предложение второ във връзка с чл.100е, ал.1, т.2 хипотеза втора от ЗППЦК, във връзка с параграф 45, т.1 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение /ЗМДВИП /.

В касационната жалба са наведени доводи за неправилност на съдебното решение, като постановено в нарушение на материалния закон. Касаторът счита за неправилен извода на въззивния съд, че за установеното нарушение извършено в условията на

повторност на [фирма] следва да се наложи имуществена санкция в минимален размер. В жалбата се твърди, че за постигане на целите на чл.12 от ЗАНН и с оглед установените многобройни нарушения на чл.100е, ал.2 от ЗППЦК извършени от [фирма], административнонаказващият орган правилно и обосновано е наложил имуществена санкция над определения в закона минимален размер. Сочи, че при наличие на безспорно установено нарушение извършено от [фирма], и при отегчаващи отговорността обстоятелства, наложеното наказание - имуществена санкция в размер над минималния размер е справедливо и законосъобразно. Моли за отмяна на решението на СРС и потвърждаване изцяло на наказателното постановление. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – [фирма] не взема становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, X.-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е основателна.

Софийският районен съд е приел за установена следната фактическа обстановка:

При извършена проверка е установено, че [фирма] е извършило нарушение на чл.100е, ал.2, предложение второ във връзка с чл.100е, ал.1, т.2, хипотеза втора от ЗППЦК, във връзка с параграф 45, т.1 от ПЗР от ЗМДВИП, тъй като не е представило на обществеността тримесечен отчет за изпълнение на задълженията си съгласно условията на облигационната емисия, включително за изразходване на средства от облигационния заем, за спазване на определените финансови показатели и за състоянието на обезпечението, за първо тримесечие на 2020 г. на консолидирана база в законоустановения срок за 2020 г., който е до 30.09.2020 г. От проспекта за публично предлагане на [фирма], потвърден с Решение № 826 – Е от 25.09.2014 г. на КФН, се установява, че емитентът е спазвал показатели на консолидирана база, което обстоятелство е било оповестено в част Разни, т.12 „Спазване на финансови съотношения“ на стр.14 от Проспекта за публично предлагане на емисията на облигации с ISIN код BG [ЕГН], предвид на което през 2020 г. за дружеството е възникнало задължението да представи на обществеността отчет за изпълнение на задълженията си във връзка с чл.100е, ал.2, предложение второ във връзка с чл.100е, ал.1, т.2, хипотеза втора от ЗППЦК, във връзка с параграф 45, т.1 т ПЗР ЗМДВИП. Безспорно установено по делото е, че [фирма] е вписано в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа по чл.30, ал.1, т.3 от Закона за Комисията за финансов надзор, воден от КФН, като емитент на емисия на облигации с И. код Б., допуснати до търговия на регулиран пазар, и като такова е адресат на нормите на ЗППЦК. От справка в интернет и в портала на [фирма] се е установило, че дружеството не е предоставило на обществеността отчета за изпълнение на задълженията по облигационна емисия с ISIN код BG [ЕГН] на консолидираната база за първо тримесечие на 2020 г. в законоустановения срок до 30.09.2020 г. Не се спори между страните, че отчетът за изпълнение на задълженията на [фирма] съгласно условията на облигационната емисия, включително за изразходване на средствата от облигационния заем, за спазване на определените финансови показатели и за състоянието на обезпечението, на консолидирана база за първото тримесечие на 2020

г. е бил публикуван пред обществеността на 20.11.2020 г., видно от справка в интернет на портала достъпен на адрес: www.infostok.bg.

Контролните органи констатирани, че процесното нарушение е извършено в условията на повторност, тъй като е осъществено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателно постановление НП № Р-10-66/04.02.2020 г., с което на дружеството е наложено наказание за същото по вид нарушение. Съгласно разпоредбата на чл.221, ал.8, т.2, предложение второ от ЗППЦК за нарушение извършено в условията на повторност е предвидено наказание имуществена санкция в размер на от 5000 до 10 000 лева.

На база на установените факти на [фирма] е съставен АУАН, който бил връчен на представител на дружеството в деня на съставянето му на 16.12.2020 г., като наказващият орган е възприел изцяло установената в него фактическа обстановка, предвид на което е издал атакуваното НП № РА-10-484/11.06.2021 г., издадено от заместник-председател на КФН, ръководещ управление „Надзор инвестиционна дейност“, с което на основание чл.221, ал.8, т.2, предложение второ от ЗППЦК във връзка с чл.100е, ал.2, предложение второ във връзка с чл.100е, ал.1, т.2, хипотеза втора от ЗППЦК, във връзка с параграф 45, т.1 от ПЗР от ЗМДВИП, дружеството е наложена „имуществена санкция“ в размер на 6000 /шест хиляди/ лева.

Приетата от съда фактическа обстановка по делото е установена от показанията на актосъставителя св. М. Ч., както и от събраните по делото писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал по реда на чл. 283 от НПК.

Въз основа на тях съдът е обосновал правен извод, че по несъмнен начин дружеството [фирма] е осъществило състава на нарушението по чл.100е, ал.2, предложение второ във връзка с чл.100е, ал.1, т.2, хипотеза втора от ЗППЦК, като конкретно наложената на дружеството „имуществена санкция“ в размер на 6 000 /шест хиляди/ - над законово определения минимален размер е приел, че е наложена без да са налице основания затова, поради което е намалил размера на наложеното наказание. В подкрепа на това районният съд е изложил доводи, че повторността на нарушението с влязло в сила НП за същото нарушение има отношение към състава на нарушението, но не и към размера на наказанието. По тези съображения съдът е изменил наказателното постановление, като е намалил наложеното наказание на предвидения в закона минимум в размер на 5 000 /пет хиляди/ лева.

Съгласно чл.220 от АПК касационната инстанция възприема установената от първоинстанционната инстанция фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства.

Пред настоящата инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни основания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Съдът намира, че обжалваното решение е неправилно, а касационната жалба основателна.

Предвид на това, че решението на въззивния съд не е обжалвано от [фирма], правният спор в настоящата касационна инстанция се свежда само до проверка на правилността на съдебното решение относно постановеното с него намаление на размера на наложеното наказание в размер на 5 000 /пет хиляди/ лева.

Незаконосъобразни са изводите на въззивния съд, че наложеното на дружеството [фирма] наказание - имуществена санкция в размер на 6000 /шест хиляди/ лева е

неправилно, тъй като изложените мотиви на наказващия орган при определянето на конкретния размер на наказанието не обосновават налагането на размер над определения в закона минимален размер. За да обоснове този извод, съдът се е мотивирал с обстоятелството, че в случая повторността е част от състава на нарушението, като самият закон е отчел това обстоятелство, като е определил значително по висок размер на наказанието. Настоящият съдебен състав не приема извода на районния съд, че повторността е елемент от състава на правонарушението. Напротив дали едно деяние е повторно или не няма отношение към това дали е осъществен състава на нарушението, а има значение единствено при определяне на размера на административното наказание. При всички случаи обаче, включително и при повторност на нарушението, наказващият орган при определяне на размера на наказанието следва да вземе в предвид тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и други смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства съгласно чл. чл.27, ал.2 от ЗАНН. От изложените мотиви в НП по отношение на размера на наложената имуществена санкция се констатира, че освен установеното в АУАН № Р-06-1008/16.12.2020 г. извършено нарушение от [фирма], в условията на „повторност“ - извършено в рамките на една година от влизане в сила на НП № Р-10-219 от 19.05.2020 г., с което на дружеството е наложена имуществена санкция за същото по вид административно нарушение, е установено още едно нарушение, за което е наложено наказание с влязло в сила НП № Р-10-66/04.02.2020 г. отново за същото по вид административно нарушение. Въз основа на тези факти наказващия орган правилно е наложил имуществена санкция в размер близък до минималния, поради което касационната инстанция, счита не са били налице основания за намаляването ѝ, противно на извода на районния съд. В случая се установява, че „У. Ф. Х.“ е публикувал отчета на 20.11.2020 г., вместо на 30.09.2020 г., когато е бил крайният срок за подаване на отчетите. За да се прецени обаче тежестта на нарушението с оглед на факта, че задължението е изпълнено със закъснение с около два месеца, следва да се вземат предвид и степента на засягане на обществените отношения, които се регулират от ЗППЦК. Предмет на защита по този закон са обществените отношения свързани с публичното предлагане на ценни книжа до търговия на регулирания пазар, издаването на и разпореждането с безналични ценни книжа, изискванията към публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа, като целта на ЗППЦК е осигуряване на защита на инвеститорите в ценни книжа, включително чрез създаване на условия за повишаване на тяхната информираност за капиталовия пазар, поради което законодателят е въвел задължения за емитента, включително и за публикуване на отчет за изпълнение на задълженията съгласно условията на облигационната емисия, включително и за изразходване на средствата от облигационния заем, за запазване на определените финансови показатели и за състоянието на обезпечението. Следователно законодателят, отчитайки високия риск в инвестирането на ценни книжа и търговията с ценни книжа на регулирания пазар, е предвидил гаранции за публичността при оповестяването на определена по обем информация, която емитентите трябва да публикуват. Като е отчел всички факти и обстоятелства имащи значение за определяне на наказанието, наказващият орган правилно е определил размер на наказанието, който е близък до законоустановения минимум, съгласно разпоредбата на чл.221, ал.8, т.2, предложение второ от ЗППЦК. Районният съд като не е отчел обстоятелството, че дружеството системно е нарушавало разпоредбата на чл.100е, ал.1, т.2 от ЗППЦК, което несъмнено е довело до

висока степен на засягане на обществените отношения регулирани от нормите на ЗППЦК, неправилно е намалил размера на наложеното наказание на [фирма].

По изложените съображения настоящият съдебен състав счита, че по делото не са били налице данни, които да дадат основание на районният съд да измени наказателното постановление, чрез намаление на определената в НП имуществената санкция от 6000 (шест хиляди) лева на 5 000 (пет хиляди) лева.

При този изход на спора и на основание чл. 63, ал. 3 и ал.5 от ЗАНН основателна е претенцията на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ от АПК във вр. с чл. 63в второ от ЗАНН, Административен съд, С.-град, XVIII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 30.11.2020 г., постановено по н.а.х.д. № 10825/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112-ти състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно Постановление № Р-10-484/11.06.2021 г.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Комисията за финансов надзор юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

- 1.
- 2.